

quæ proponitur per viam exceptionis, q. 94. nu. 59. (nu. 62.)
Nullitatem prohibens statutum quomodo intelligitur, q. ead.
Numerus supplet testium defectus, §. fi. q. 24. nu. 6.
Numerus testium non supplet defectum iuramenti, quæst. 45. n. 41.
Nuncius portans literas ad aliquem occidendum, quando de homicidio teneatur, §. fi. q. 89. nu. 15.
Nuncio quando sit credendum, q. 8. nu. 6. & q. 29. nu. 14.
Nuncio referenti se citasse de commissione, an credatur q. 44. nu. 69.
Nuncio deponenti de accessu non tuto, non creditur, quæst. 34.
Nuncio si post relationem in scriptis factum neget se citasse an credatur, q. 31. nu. 51.
Relatio nuncij generaliter facta se fecisse, prout in mandatis, Nuncio an credendum, ibid. nu. 53.
Nuncio an credendum, quando pars negat fuisse citata, ibid.
Nuncio dicente se aliter retulisse, quam Notarius scripserit, an credatur, q. 31. nu. 57.
Nuncios falso referentes Auctor puniuntur catena infami, exilio, & priuatione officij, ibid. nu. 55.
Et pena facientis fieri falsam relationem, quæ sit, ibid. nu. 56.
Nuncius falso referens quomodo puniatur, ibid. nu. 54.
Nuncius non referens citationem, tenetur parti ad interesse, ibid. nu. 58.
Nuncius potest citare per alium nuncium, vbi sunt plures nuncij publici, ibid. nu. 60.
Nuncius Regius potest citare in terra Baronis, absque licentia, Ex Additionibus.
Obligatus aliquis contra testem, & non probans, an puniatur, q. 53. n. 15.
Et quid in Regno Neap. ibid. nu. 16.
Et an debet specificare locum, tempus, & circumstantias, q. 24.
Et an diem, & horam, ibid. nu. 84.
Et an retardet examen à principio, ibid. n. 95. & 96.
Oblati, & confratres an gaudeant privilegio fori in Regno Neapo. q. 37. n. 21.
Ex Claro.
Obligatio an transeat in fimum, §. fi. q. 78. nu. 23.
Et an obligatio naturalis, ibid.
Et an obligationes condicionales, ibid.
Ex Additionibus.
Obstrices possunt cogi ad deponendum, & cum iuramento, q. 4. nu. 8.
Occidens animum intendendo occidere hominem an puniatur de homicidio, §. homic. nu. 16.
Occidens aliquem nec ipsi, nec eius heredi succedit, §. homic.
Occidens animal ad defensionem non tenetur domino quæst. 99. n. 9.
Et si coierit cum muliere comburitur vna cum ipsa, ibid.
Occidens bannitum, licet impune per statutum, sit infamis, & non admittitur in testem, q. 24. nu. 95.
Occidens condemnatum ad mortem ad euitandum infamiam, quomodo puniatur, §. homic. nu. 32.
Occidens ex iusto metu non puniatur ordinariè, ibid. nu. 227.
Occidens iudicem iniuste torquentem, vide in verbo tortus.
Occidens mediatorem, vel alium ad defensionem, & homicidium negans torqueatur, ibid. nu. 93.
Occidens malefactorem in captura non dicitur homicida ex animo deliberato, q. 28. nu. 29.
Occidens nuncium quomodo puniatur, q. 29. nu. 3.
Occidens præsumitur in dolo, §. homic. nu. 139.
Occidens proximum morti debet puniri, vt homicida, §. homicidium, nu. 171.
Occidens quem ex proposito, & ad Ecclesiam confugiens præsumitur occidisse sub spe immunitatis, q. 30. nu. 21.
Occidere seipsum quare non liceat, q. 68. nu. 115.
Occisi heredes si agunt contra homicidium pro interesse, & operibus, quibus caruit defunctus, quomodo, & quando sit facièda æstimatio, §. homic. num. 75.
Occisurus bannitum, si in actu occisionis alium occidat, non rumpit pacem, q. 47. nu. 57.
Occisus in rixa an præsumatur aggressor, §. homicidium, n. 138.
Et quid nemine moriente, ibid.
Et quid si ambo rixantes sunt vulnerati, nec appareat de aggre-

Officiales violètas manus iniiciètes in subditos, aut eos alijs iniurijs afficiètes, quomodo puniatur, q. 16. nu. 8.
Officiales durate officio possunt coueniri ex iustis superioris, ibi.
Officiales Regij, vel Baronales, à quibus iudicibus iudicentur in Regno, Neap. q. ead. nu. 10. & q. 35. nu. 10.
Et quid si delinquat in terra Baronis, q. 35. nu. 11.
Officiales offensos subditos non defendens quomodo puniatur, q. 16. nu. 11.
Et an teneatur ex sola scientia delicti committendi in officiales, Officiales etiam à carceribus fugientes, elidunt omne iudicium, si spontè, ac breui licet citati redierint, q. 21. nu. 106.
Et an contra eos iuretur in litem, vel in supplementum probationis, ibid. nu. 107.
Officialis fuga quam probationem iudicat, ibid. nu. 108.
Officialis non tenetur assistere syndicato de persona, si habent solum querelas ciuiles, vel etià criminales, sed ciuiler intentatas, ibid. nu. 111.
Quo tamen intellige, vt ibid.
Elespo termino statuto ad dandum quærelas, ibid. nu. 112.
Officialis Baronum in Regno Neap. an possint comutare penam mortis in consulto Prorege, q. 59. nu. 51.
Et quid debeant considerare dum componunt, ibid.
Officialis à Principe assumpti ad aliud officium non tenentur de persona stare syndicato, q. 21. nu. 113.
Quod tamen declaratur, vt ibid.
Nisi causa subter fugiendi syndicatū officium procurasset, vel ad postulationem obtinisset, ibid.
Officialis quando dicantur delinque in officio, q. 73. nu. 1.
Et quid si offendatur, q. 35. nu. 34.
Officialis in officio delinquentes in statu Ecclesiastico priuantur officio statim, quod fuit conuictus de delicto absque alia sententia priuationis, q. 73. nu. 2.
Officialis Vniuersitatum, & Antiani, &c. reuelantes secreta Vniuersitatis priuantur officio, ibid. nu. 6.
Officialis ipsorum vota propalantes, quomodo puniantur in Regno Neap. ibid. nu. 8.
Et quid in reuelantibus secreta Curia, q. 87. nu. 8.
Officialis contemnens mandatum Principis, cū clausula, pro quato gratiam suam caram habent, officio priuantur, q. 73. nu. 10.
Officialis priuatus officio tamquam male versatus, non potest ad officium redire, ibid. 11.
Officialis scientes barattariam alterius officialis, tenentur eam reuelare, q. ead. nu. 24.
Officialis recipientes sportulas palam, & bona fide, non dicuntur committere barattariam, ibid. nu. 26.
Officialis quid recipientes, an præsumantur in dubio recepisse pro barattaria, ibid. nu. 27.
Et quid si mandant pecuniam alteri dari, ibid. nu. 28.
Officialis recipientes pecuniam post latam sententiam, an præsumantur corrupti, ibid. nu. 29.
Officialis an præsumatur acquisuisse ex bonis fisci, q. 68. nu. 83.
Officialis si delinquant ad fauorem Vniuersitatis, an teneantur successores, q. 73. nu. 25.
Officialis in Regno Neap. non possunt recipere mutuo aliquam pecuniam de quibus debeant syndicari, ibid. nu. 36.
Officialis non euitat syndicatam de barattarijs, & illicitis extortionibus, etiam si habuerit officium, cum pacto de non stando syndicato, ibid. nu. 37.
Officialis in loco vbi officij exercuit, ad syndicatū stare debet, Officialis ante syndicatū potest conueniri in sex casibus, ib. n. 46.
Officialis non possunt condemnare nisi quærela præcedere, ibid. nu. 40.
Officialis syndicandi non debent interim officium exercere, ibi.
Officialis in syndicato an admittantur ad iuratoriæ cautivem, ibid. nu. 44.
Officialis possunt prohibere suos antecessores, ne arma deferant, Officialis, si insultentur, ciues præsentem opem ferre tenentur, alia puniuntur, q. 87. nu. 13.
Officialis, & Barones receptantes facinorosos possunt per Principem iurisdictione priuari, q. 90. nu. 61.
Officialis Baronum habent laxiores habeas in faciendis copositionibus in Regno predicto, quæ officialis Regij, q. 59. nu. 50.
Officialis an possint imponere penam capitis, & confiscationis contra non reuelantem delinquentem, q. 27. nu. 15.
Officialis capientes delinquentes, an debeant habere præmium, ibid. nu. 14.
Officialis an recuperent expensas factas pro capièdo malefactores quomodo syndicentur in Reg. Neap. q. 35. nu. 24.
Officialis Regni Neap. tenentur capere malefactorem, & remittere ad locum delicti, q. 38. nu. 67.
Officium indicis venit ad damna, & interesse partis in iudicio falsi etiam criminaliter intentato, §. falsum, n. 5.
Officium Cavalariatus, & similia, an veniant in confiscatione, Officij priuatio an dicatur pæna ciuilis, vel criminalis, q. 73. nu. 4.
Officialium electio quomodo sit faciènda, q. 94. nu. 12.
Opponens alicui infamiam, non retardat eius examen, nisi veli incontinenti probare, q. 24. nu. 6.
Opponens crimen contra testem debet specificare locum delicti, tempus, & circumstantias, ibid. nu. 83.
Operarij habent actionem iniuriarū aduersus conducentem, qui eos immisit in feudum alienum, q. 60. nu. 53.
Operarij, & laboratores quando excusari, & quomodo accusari possint, & quando teneantur, ibid.
Ordinarius Iudex, si ei causa committatur, an remaneat ordinarius, vel delegatus, q. 41. nu. 1.
Ordinarius quando possit abso. uere, q. 77. nu. 18.
Originalis processus nemini est dandus, q. 49. nu. 6.
Originarius quis dicatur, & quomodo probetur, q. 29. nu. 1. & 2.
Originis Iudex an possit inquirere contra subditum delinquentem extra territorium, q. ead. nu. 12.
Osculantis impudicè pena remittitur iudicis arbitrio, q. 83. n. 31.
Et quid in Regno Neap. ibid. nu. 32.
Et quid in statu Ecclesiastico, ibid. nu. 33.
Ex Claro.
Osculum inferens mulieri per vim puniatur pæna extraordinaria, §. fi. q. 83. n. 6.
Ex Additionibus.
Paciscens cum parte mediante pecunia non euadit infamia, Paciscentes de iniurijs censetur concordalle, ibid. n. 6.
Palam & clam relinqui quando dicatur, q. 79. nu. 2.
Palam relictum indigno non applicatur fisco, sed remanet apud heredes, ibid. nu. 7.
Palam relicta heres deuenit ad reitraditionem, ibid. nu. 8.
Palam si heres paciscatur dictum legatum præstare dummodo fiat palam, ibid. nu. 9.
Palatium Episcopi an sit immune, q. 30. nu. 10.
Ex Claro.
Papa potest de heresi accusari, & condemnari, §. heresis, n. 21.
Papa an dicatur committere simoniam, §. simonia, n. 5.
Et quis sit iudex competens Papæ, §. fi. q. 35. nu. 2.
Et de quibus criminibus possit Pada accitari, ibid. nu. 3.
Et an concilium generale sit supra Papam, ibid. nu. 4.
Et an Papa etiam volens possit se iudici laico subicere, ibid. n. 5.
An contra Papam requiratur maior numerus testium, quæ contra alios, §. fi. q. 66. n. 6.
Ex Additionibus.
Papa ex iusta causa potest tollere defensionem, q. 49. nu. 55.
Boll. à Sm de Præ. repreh. ibid. nu. 57.
Papæ, Cardinali, Iudici, Notario, an credatur, q. 53. nu. 42.
Papæ creditur in antiquis, & cum adiuculis, ibid. nu. 44.
Papa an conuincatur per duos testes, q. 66. nu. 30.
Papa, an, & quando possit habitare infames, & criminosos ad testimonium, q. 24. nu. 72. & seq.
Papa regulariter accusari non potest, nec à Concilio, q. 35. nu. 5.
Papa quando possit deponere Imperatorem, ibid. nu. 6.
Papa cognoscit de delictis Episcoporum, ibid. nu. 14.
Papa est Iudex ordinarius singulorum, q. 38. nu. 77.
Papa potest imponere pænam mortis, §. fi. q. 97. nu. 10.
Pagiarius quis dicatur, q. 68. nu. 84.
Parentes an cogantur deponere contra filios in def. Au aliarum probationum, & e contra, q. 24. nu. 137.
Parricida est non detegens conspirationem contra patrem iuratum, §. parricidium, nu. 4.
Parricida priuatur sepultura, & in mare, vel flumè decijetur, ib.
Parricida sepultura impugnetur, ac impeditur, ibid.
Parricida de iure diuino morti tradebatur, ibid. nu. 15.

Ex Claro.
Parricidium quando committitur, l. 5. §. Parricidium, num. 1.
 Et an occidens patrē naturalem tantū, dicatur parricida, ibid. n. 2.
 Et an occidens alium, quam patrē vel filium ex ascendētib; vel descendētib;, ibid. num. 3.
 Et an occidens tranſuerſalē, ibid. nu. 4.
 Parricidij Pœna quæ sit, ibid. num. 5.
Ex Additionibus.
 Parricidij tenetur occidens patrē spiritualem, §. parricid. nu. 1.
 Parricide improprie dicuntur, qui patrē, aut matrē carcerandum curant, ibid. num. 2.
 Parricidij tenetur filius non addiuans patrē, dum potest, ne vulneretur, ibid. nu. 3.
 Parricidij pœna habet etiā locum in filio sacerdotis, §. eod. nu. 5.
 Parricidium inter ascendentes, & descendentes, vel e contra, ibid. nu. 6.
 Parricidium an committatur in tranſuerſalibus, & patronis, ibid.
 Parricidij pœna quæ sit, ibid. num. 8.
 Parricidij exceptiones, ibidem num. 9.
 Parricidij pœnam quibus casibus evitant parentes occidētes filios, vel e contra, ibid. num. 10.
 Parricidij pœna an sit locus, si filius annulus reperatur mortuus in lecto patris, matris, aut, vel an, §. parricidium, nu. 12.
 Et quid si in lecto nutritis, ibid. nu. 13.
 Et quid si mulier in latrinā partū ignoranter effudisset, ibid. n. 14.
 Homicidium largo modo parricidium appellatur, ibid. nu. 22.
 Parricidij conatus an sit puniendus pœna ordinaria, ibid. nu. 16.
 Parricidij causam præstantes, aut operam qua pœna sint plectendi, ibid. nu. 19.
 Et extraneus mandans filio, vt patrē occidat, parricidij tenetur, ibid. num. 20.
 Et filio ferente opem extraneo, vt patrē interficiat, an vterque puniatur de parricidio, §. eod. nu. 21.
 Partes non interueniunt examinate filium, q. 45. nu. 10.
 Nec aduocatus, nec procurator, ibid. num. 11.
 Limita in aduocato, & procuratore fisci, nu. 12.
Ex Claro.
Partum exponens puniatur pœna extraordinaria, §. fi. q. 83. nu. 7.
Ex Additionibus.
 Partus exponentes, quomodo puniatur, q. 83. nu. 34.
 Expositi an censentur legitimi, & possint ad sacros ordines promoueri, ibid.
 Et quid de esponente spurium, ibid. nu. 35.
 Partus suppositio quibus coniecturis, & presumptionibus probetur, §. falsum, nu. 203.
 Et probatur etiam per testes participes criminis, ibid. nu. 204.
Ex Claro.
Partes pro filio an audiatur in afferēda excusatione, §. fi. q. 33. n. 5.
 Pater non tenetur pro neque etiam in legitima, §. fi. q. 86. nu. 3.
Ex Additionibus.
 Pater retinens domi filium non committit priuatum carcerem, nec dominus seruum, q. 68. nu. 88.
 Et quid in carcerare volentem, ibid. nu. 89.
 Pater an cogatur ad cauendū de nō offendendo filiū, q. 47. n. 23.
 Pater an possit reuocare confessionem filij spūti, q. 55. nu. 56.
 Pater an possit remittere iniuriā factam filio, q. 58. nu. 27.
 Et si remiserit, an mater possit accusare, ibid. nu. 28.
 Et quid in sorore si frater remiserit, ibid. nu. 29.
 Pater vilis non potest remittere iniuriā filij, ibid. nu. 30.
 Nec etiam iniuriā violanti thori, ibid. nu. 31.
 Pater remittente, an alij filij agere possint, ibid. nu. 32.
 Et an filius iniuriatus, ibid. num. 33.
 Pater quādo præsumatur verberare animo corrigendi, q. 56. n. 2.
 Pater cognoscens filiam propriam, vel filiam matrem, aut nouercā, vel fratrem sororem, alumnūque nutricem, quomodo puniantur, §. incestus, nu. 13.
 Pater quando possit filiam in adulterio deprehensam impune occidere, §. parric. nu. 17.
 Pater an repellatur ab accusando iniuriā filij, vbi filius repellatur, q. 14. nu. 6.
 Pater potest pro equi mortē filij naturalis non vulgo questu, ibi.
 Pater quando præferatur matri, fratrib; & nepotibus in accusando mortem filij, q. 15. nu. 6.

Et si omnes concurrent, omnes admitterentur, ibid.
 Et si filius erat Monachus, an præferatur pater, vel Abbas, aut Prior, ibid.
 Pater pacifcente pro crimine filij etiam mediante pecunia, non oritur iudiciū contra filiū, si ipse non consentit, q. 21. n. 146.
 Pater non admittitur in criminalibus pro filio in statu Ecclesiastico, nisi pro suo interesse, & quomodo, q. 33. nu. 12. & 13.
 Pater calore iracundiæ occidens filium, an excludatur ab eius successione, §. homic. nu. 54.
 Et altero ex filijs occidente patrē, alter patri succedit, ibid. nu. 55.
 Pater an possit impune filiam prægnantem in adulterio deprehensam interficere, ibid. nu. 177.
 Et quando dicatur reperta in ipsa turpitudine, ibid. nu. 178.
 Et si sit virgo, vel vidua, non potest impune occidere, §. homicid. num. 179.
 Et non licet auo neptem in eius potestate constitutā interficere, Pater non potest in præludijs adulterij repertam impune occidere, ibid. nu. 181.
 Pater an possit de iure canonico filiam, & maritus vxorem in adulterio repertam impune occidere, ibid. nu. 183.
 Pater, & maritus possunt citra excommunicationem clericum in adulterio deprehensum occidere, §. homicid. 184.
 Pater, vel maritus, lege ciuili permittente, adulteram, aut adulterium occidens an sit tutus in terris Eccl. ibid. nu. 189.
 Et quid de pœna spirituali, ibid. nu. 190.
 Pater, vel maritus conuocante amico ad interficiendum adulterū in casu de iure licito, an sint amici puniendi §. homic. n. 195.
 Et eo casu maritus, & socij possunt comparere per procuratores, ibid. nu. 196.
 Pater potest mandare filio, vt adulteros interficiat, ibid. nu. 197.
 Pater in Regno Neap. non molestatur pro filijs delinquentibus, q. 78. nu. 119.
 Pater quando teneatur pro delicto filij, q. 86. nu. 11.
 Pater in statu Ecclesiastico tenetur soluere legitimam pro filio condemnato etiam in contumaciam, ibid.
 Et quid de iure communi, ibid. num. 20.
 Et quid si filius delinquat extra territorium, ibid. nu. 21.
 Et quid si pater esset forēns, & haberet possessiones in loco, vbi filius deliquerit, ibid. nu. 22.
 Et quid si haber nepotem ex odem filio delinquentem, ibid. nu. 23.
 Et quid si patrimonium augeatur, ibid. nu. 24.
 Pater an possit reuocare confessionem factam a filio de delicto, q. 86. nu. 28.
 Et an appellare a sententia lata contra filiū, qua sitio, eadē n. 29.
 Pater soluens pro filio habente bona materna, an censetur de suo soluisse, ibid. num. 34.
 Et quid in statu Ecclesiastico, ibid. nu. 35.
 Pater an teneatur pro filio, qui alium filiū interfecit, ibid. nu. 36.
 Moron. impugnat, ibid.
 Pater non tenetur pro filio bastardo, ibid. nu. 38.
 Item si filius sit soluendo, ibid. nu. 39.
 Nec pro filio impubere, ibid. nu. 40.
 Et quid de minore 25. annis, ibid. num. 41.
 Farinac. lapsus, ibid. (ibid. num. 42.)
 Pater tenetur soluere pœnā pro filio etiam iniuste condemnato
Patria potestas an perdat per mediam capitis diminutionem q. 78. nu. 59.
Ex Claro.
Patriarcharum, quis sit iudex competens, & Archiepiscoporum §. fi. q. 35. nu. 12.
Ex Additionibus.
Patriarcha puniatur ab Episcopo, in cuius Diocesi delinquit, q. 35. nu. 15.
Ex Claro.
Patronus an possit accusare clericum in suo beneficio institutū, §. fi. q. 14. num. 22.
Pauper an possit accusare, §. fi. q. 14. num. 19.
 Et quis dicatur pauper, ibid. nu. 29.
 Pauper an possit esse testis in criminalibus, §. fi. q. 24. nu. 20.
Ex Additionibus.
Pauper an possit accusare, q. 14. nu. 49.
 Pauper est danda copia gratis, q. 49. nu. 27.
 Pauper quis dicatur, ibid. nu. 28. & q. 14. nu. 49.
 Et quid feruetur Romæ, q. 14. nu. 29.
Paupertas quomodo probetur, q. 24. nu. 52.

Et an, & quando a testimonio repellat, ibid. nu. 53.
Ex Claro.
Pax facta cum offenso, an faciat iudicium, §. fi. q. 21. nu. 38.
Ex Additionibus.
Pace inter aliquos stante, in qua verbis generalib; tantū erant comprehensi banniti, si aduētarij in pace comprehensi dict. bannitos prosequantur, & occidant vnum ex comprehensis specialiter in pace, qui bannitos fauebat, an incidat in pœnam, q. 47. nu. 34.
 Pace habita a principali, nec est amplius de causa tractandum, q. 58. num. 59.
 Pax a quibus sit habenda, q. 58. nu. 1.
 Pax quomodo probetur, ib. nu. 2.
 Pax habita post sententiam an profit stante statuto, quod habita pace quis iniuri puniatur, ib. nu. 3.
 Pax, & remissio an differant, ib. nu. 5.
 Pax de delicto intelligitur, & de qualitatibus ipsius, ib. nu. 7.
 Pax facta sub conditione, ne offendens redeat ad patriam sine licentia offensis, an valeat, q. 58. nu. 19.
 Pax a coniunctis vsque ad quem gradum requiratur, ib. nu. 23.
 Pax an sit habenda a filijs adoptiuis, emancipatis, naturalibus, & legitimis, ib. nu. 24.
 Pax debet constare in actis, ib. nu. 25.
 Pax facta a tutore ante confect. inuentarij, an valeat, q. 58. n. 47.
 Pax facta pro vulnere an profit secuta morte, ib. nu. 51.
 Pax habita ab uno ex pluribus hæredib; an sufficiat, ib. nu. 57.
 Pax, & concordia differunt, ib. nu. 58.
 Pax non dicitur rupta ex parte prouocati, si incontinenti sequitur offensio, q. 47. nu. 54.
 Pax a quibus requiratur in Regno Neap. q. 58. n. 59.
 Pax facta absenti an requiratur ratificationem, ib. n. 63.
 Pax potest dici sine actu exteriori pro salute animæ, & sacerdos tenetur absoluerē consentientem, ib. nu. 73.
 Pax ex quibus impediatur, ib. nu. 78.
 Pax an valeat cum pacto, quod offendens exulet a ciuitate per tātum temporis, q. 66. nu. 20.
 Et quid si exilium non fuerit seruatum, ib. nu. 21.
 Pax facta a plurib; si vnus offendat, an oēs teneantur, q. 47. n. 34.
 Pax an dicatur rupta, si aliquis ex comprehensis in ea, ante ipsius ratificationem offendatur, ib. nu. 37.
 Pax non dicitur rupta propter adulterium, §. adulterium, nu. 78.
 Pax, & transactio quādo faciant iudicium ad tortur. q. 21. n. 145.
 Pacem a Papa habere debet rapiens monialē, §. fornicatio, n. 20.
 Pacem exposcentes per vim, & metu in statu ecclesiast. incurrit pœnam læsæ maiest. q. 59. nu. 51.
Peculatus quid sit, & eius pœna, q. 68. n. 76.
 Et quid in actuario non scribe processum, ib. nu. 78.
 Peculatus crimen est scribere in tabula publica minorem pecuniæ summam, quam sit recepta, & exigere a fisco non debitum, q. 68. nu. 79.
 Peculatus crimen est grauius furto, ib. nu. 81.
Ex Claro.
Peculium profectitium filij an censetur publicatum publicatis bonis patris, §. fin. q. 78. nu. 14.
Ex Additionibus.
Peculium castrense, an publicetur, q. 78. nu. 57.
 Et quid de usufructu peculij profectiij, vel aduentiij, ibi. nu. 58.
Pecunia data pro assassinio, cui sit applicanda, §. assassin. n. 9.
 Pecuniam publicā administrationis retinens, quomodo puniatur, q. 68. nu. 77.
 Pecunia accepta pro committenda barattaria, cui applicetur, Pecunia tradita cabijs, cōnumeratur inter immobil. q. 78. n. 151.
 Item destinata ad emptionem immobilium, ib. nu. 152.
Ex Claro.
Percutens clericum est excommunicatus, & incidit in pœnam canon. si quis suadente, §. fi. q. 77. nu. 2.
 Et quid si ipsemet clericus se ipsum percutiat, ib. nu. 3.
 Et an percutiens clericum primæ tonsuræ tantum, ib. nu. 4.
 Et an percutiens religiosum religiosō viuētem, qui tamen professionem non emisit, ib. nu. 5.
 Et an percutiens clericum non euntē in habitu clericali, ib. nu. 6.
 Et an percutiens clericum ignorans illum esse clericum, ib. n. 7.
 Et quid si aliquis volens percutere Titium laicum, percussit Caium clericum, ib. nu. 8.
 Et an percutiens clericum excommunicatum, incidat in pœnas dict. canon. ib. n. 9.
 Et an percutiens clericum degradatum, ib. nu. 10.
 Et quid si clericus deprehensus fuerit in adulterio, ib. nu. 11.
 Et quid si clericus alium insultauerit, ib. nu. 12.
 Et quid si clericus velit aliquod delictū committere, ib. nu. 13.
 Et quid si offensio facta clerico sit leuis, ib. nu. 14.
 Et quid si aliquis percutiat clericū plurib; percussio. eod. impetu, an incidat in plures excommunic. ib. nu. 15.
 Percutens iniuriōsē, an temerē Episc. excommun. ibid. n. 23.
 Et quid si quis illum percutiat causa suā defens. ib.
 Percutiens clericum pluribus vicibus eodem impetu an incurrat plures excommunicationes, §. fin. q. 84. sub nu. 2.
Ex Additionibus.
Percutens manu vacua cum sanguinis effusione minori pœna puniatur, quā si cum armis, §. homic. nu. 9.
 Percutens lapide, cum haberet ensē in manu, & secuta morte, mitius citra pœnam capitis puniri debet, ib. nu. 11.
 Percutens mediatorem, vel alium se defendendo, an teneatur aliqua pœna, ib. nu. 98.
 Et quid in percutiente pugno armato, ib. nu. 10.
 Percutens consanguineum clericū, respectu clerici incidit in canonem, si quis suadente diabolo, q. 77. nu. 3.
 Et quid de percutiente fratrem tertij ord. S. Franc. ib. nu. 4.
 Et quid de parte percutiente filium clericum, ib. n. 5.
 Et quid de minore, ib. nu. 6.
 Et an ipso facto percutiens in d. can. incidat, ib. n. 7.
 Et quid de effundente aquam super eum, ib. nu. 9.
 Et an requiratur publicatio, & quod operet dicta public. ib. nu. 8.
 Et quid ad eum detinere per vestes, vel frenum equi, ib. nu. 9.
 Et quid de spuente in faciem clerici, ib.
 Percutiens episcopum, quomodo puniatur, q. 76. nu. 2.
 Percutiens plures clericum, an sit plures excommun. q. 77. n. 19.
Ex Claro.
Periurium quid sit, l. 5. §. periur. nu. 1.
 Pœna periurij quæ sit, ib. n. 2.
 Et an periurus efficiatur infamis, ib. nu. 3.
 Et an clericus propter periurium amittat beneficium ipso iure, an autem veniat per sententiam priuandus, ib. nu. 4.
 Et an periurus incidat in pœn. l. si quis maior, C. de trans. ib. nu. 5.
 Et an repellatur ab agendo, ib. n. 6.
 Et an a testificando, ib. nu. 7.
 Et an periuro deferatur iuram. in supplement. probation. ib. n. 8.
 Periurium non committitur sine dolo, ib. nu. 9.
 Difficultas excusat a periurio, ib. n. 10.
 Periurium non nocibile, non puniatur, ib. nu. 11.
 Periurium in nonnullis casibus, non puniatur in foto contentione, sed solum Deum habet vltorem, ib. nu. 11.
 Et quid si delatum sit iuramentum a parte parti, ib. nu. 13.
Ex Additionibus.
Periurium quid sit, §. periurium, nu. 1.
 Periuriorum diuersitas, ib. nu. 3.
 Periurium in dubio non præsumitur, ib. n. 5.
 Periurium inficit testimonium, ib. nu. 6.
 Periurij pœna quæ sit, ib. nu. 7.
 Periurij pœna in Regno Neap. ib. nu. 9.
 Periurij in causa criminali, quomodo formatur libellus, ibidem, numero 10.
 Periurium non committitur sine dolo, ib. n. 11.
 Periurium non committit testis in secundo examine deponens, quod se in priori nescire asseruerat, ib. nu. 14.
 Periurij pœna ex qualibet iusta causa excusatur, ib. n. 15.
 Periurium in pluribus casibus excusatur, §. eod. nu. 16.
 Periurij pœna non habet locum in principali examinato, tamquam teste, nec in teste habente interesse in causa, ibidem, numero 18.
 Periurium etiam nobile interdum extraordinariē puniatur, ibid, numero 19.
Ex Claro.
Periurus an efficiatur infamis, §. periur. nu. 3.
 Et an periurus incidat in pœnas, l. si quis maior, C. de transactio. §. periur. nu. 5.
 Et an repellatur ab agendo, ib. nu. 6.